

... alebo čo je Kráľovstvo, čo je svet a ako prejsť zo sveta do Kráľovstva

BOŽIE SLOVO:

(1 Jn 3,21-23 SSV)

Čítanie z prvého listu sv. apoštola Jána: *Milovaní, ak nám srdce nič nevyčíta, máme dôveru k Bohu* ²² *a dostaneme od neho všetko, o čo len budeme prosiť, lebo zachováваме jeho prikázania a robíme, čo sa jemu páči.* ²³ *A toto je jeho prikázanie: aby sme verili v meno jeho Syna Ježiša Krista a milovali jeden druhého, ako nám prikázal.* Počuli sme Božie slovo!

ÚVAHA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 425, 426, 428)

My, kresťania, ukončujeme aj Modlitbu Pána slovom „Amen!“ Pochádza z hebrejského *amana* a značí tú najistejšiu istotu a najpevnejšiu pevnosť. Vyjadrujeme ním pri modlitbe oboje: Jednak že naisto prijímame to, čo nám Pán v tejto modlitbe predostrel ako isté a správne – a jednak že my sami sme sa nezvratne rozhodli podľa toho konať a žiť. Čiže opustiť *svet* a presťahovať sa do *Kráľovstva*. Práve Modlitba Pána nám pomohla porozumieť povahe tohto *presťahovania sa* i tomu, čo je *svet* a čo *Kráľovstvo* a čím sa od seba odlišujú. Ešte raz si to pripomeňme:

Svet nie je totožný s hmotou a viditeľným Vesmírom, ani *Kráľovstvo* nie je totožné s niečím neviditeľným a „duchovným“. Ani nie je ten rozdiel v tom, že existujú nejaké „svetské veci“, ako je sadenie zemiakov, chodenie do roboty, varenie a upratovanie a potom „duchovné veci“ ako je modlenie sa, čítanie Biblie, sv. omša, pobožnosti a tak. Nemusíme riešiť žiadnu dilemu typu „nemôžem sa venovať duchovným veciam, lebo ma príliš zamestnávajú svetské veci“, ani „Nemôžem predsa zanechať zamestnanie a staranie sa o dom a o rodinu, aby som sa venovala náboženským veciam“. Nič také neexistuje. Rozdiel spočíva v tom, čo nám dnes naznačil v čítaní Ján: *Kresťania* aj *ľudia sveta* robia na prvý pohľad to isté a žijú na prvý pohľad to isté, ako napísal niekedy v II. storočí autor Listu Diognétovi: „*Kresťania sa nelíšia od ostatných ľudí ani krajom, ani rečou, ani spôsobom života. Lebo neobývajú vlastné mestá, nepoužívajú nijakú osobitú reč, ani nežijú nejakým nápadným životom.*“ To, čím sa líšime, sme si naznačili už minule: *Ľudia sveta* toto všetko žijú sebecky, s túžbou vlastniť, ovládať, byť oslavovaní a uznávaní. *Kresťania*, ako píše Ján, žijú to isté s úplne iným postojom: S vierou v meno Ježiša Krista – a tým je Mesiáš, Spasiteľ, Vykupiteľ – ktorý nás zachraňuje z tohto sveta, určeného pre oheň (2Pt 3,7); a s láskou, ktorá je podstatou Kráľovstva a opakom sveta. Modlitba Pána nám potom tento rozdiel rozmieta na drobné – a my si tak môžeme porovnať rozdiel medzi *svetským* človekom, ktorý má nejakú vieru ohľadom Boha, ale ešte plne neuveril v Krista ani Jeho Evanjeliu a *kresťanom*, ktorý už prijal Kráľovstvo a vstúpil doň:

OTČE: Pre ľudí sveta je Boh nejaká „vládca“, „riaditeľ“, „sudca“, „pomocník“ kdesi tam, hore, ďaleko od ich sveta a života. Pre nás je Otcom, blízkym, dôverným, milujúcim a nadovšetko milovaným, prvým medzi všetkými v celom našom Živote. **NÁŠ:** Zbožnosť ľudí sveta je súkromná, niečo, čo si žijú sami v sebe a pre seba. Pre nás je ale Boh Otcom Rodiny, v ktorej sme všetci bratmi a sestrami. Nevieme preto ani naše kresťanstvo žiť inak, než spoločne, v komunite, v rodine, vo farnosti a v jej malých báзовých spoločenstvách, kde môžeme takto celé rodiny všetko toto spoločne žiť a deliť sa s tým. **POSVÄT SA MENO TVOJE:** Pre ľudí sveta je Boh sluhom, ktorý je bezmála povinný starať sa o nich a plniť ich prosby tak, ako sa to im páči – a ak nie, nahnevajú sa na Neho. Pre nás je Boh Otcom, ktorého milujeme a robíme všetko preto, aby sme sa my páčili Jemu a Jeho oslávili ako dobrí synovia a dcéry. **PRÍĎ KRÁĽOVSTVO TVOJE:** Pre ľudí sveta Nebo nie je nič lákavé a smrť, odchod z tohto sveta, ich deš. Pre nás je Nebo našou túžbou, snom, sme k nemu upriamení celým srdcom. Celým srdcom sa teším na okamih odchodu domov, do Neba a vynakladáme všetky sily na to, aby ho aj ostatní ľudia prijali a vošli doň s nami. **BUĎ VÔĽA TVOJA:** Ľudia sveta presvedčujú Boha, aby splnil ich vôľu a želania. My sa naopak zriekame svojich doterajších túžob a plánov, aby sme sa vo všetkom stotožnili s Božou vôľou, ktorá je omnoho lepšia a zjavuje sa nám v Písme, v Cirkvi a vo vnuknutiach Ducha. **CHLIEB NÁŠ KAŽDODENNÝ:** Ľudia sveta túžia po pozemských veciach, lebo si myslia, že v nich nájdu šťastie a pokoj. My sme už spoznali, že to tak nie je. Pozeráme na nich len ako na nevyhnutné prostriedky nášho pobytu na Zemi – a preto chceme, aby aj v tomto smere bol náš život čo najjednoduchší a aby nás pozemské veci zbytočne neoberali o čas, o peniaze a o energiu, ktoré vynakladáme na veci nášho Otca. **ODPUŠT NÁM NAŠE VINY:** Ľudia sveta si myslia, že sú v pohode a že Boh by ich mal isto oceniť a obdivovať a Nebom odmeniť. My ale vieme, aký hrozne obrovský a nesplateľný dlh voči Bohu máme – a preto s pokorou prosíme o to jediné, čo nám ostáva, o milosrdenstvo a odpustenie dlhu nám, márnratným a nehodným dečram a synom Boha. **AKO MY ODPÚŠTAME:** Ľudia sveta majú nároky jeden na druhého. Vyberajú si za priateľov tých, ktorí ich nároky splňajú a hnevajú sa na tých, ktorí ich nespĺňajú. My, po vzore Otca, prijímame a milujeme jeden druhého takých, akí sme a zriekame sa v akte odpustenia svojich sebeckých očakávaní a nárokov jeden voči druhému, aby sme tak navzájom žili skutočnú Trojičnú jednotu Božej rodiny a milovali sa vzájomne tak, ako aj nás miluje Kristus, Boh. **ZBAV NÁS ZLÉHO:** Ľudia sveta majú radi svoj hriech, ospravedlňujú ho, obhajujú, snažia sa ho zladit' so svojim „náboženstvom“. My svoj hriech priznávame, vyznávame, túžime, aby sme boli od neho úplne oslobodení a aj sami ho odvrhujeme ako len vieme – lebo je nám jasné, že hriech do Neba nemôže. Je to „alebo hriech, alebo Nebo“. Bez kompromisu. Žiť toto, byť týmto znamená, že sme už opustili svet a vstúpili sme do Otcovho Kráľovstva.

ROZJÍMANIE:

Dnes poradie trochu prehodíme... ☺

1.: MEDITÁCIA:

Zatvoríme oči.

Ešte raz si predstavme onen obraz syna/dcéry Boha, ktorý nám Pán v Modlitbe Pána vykreslil.

Predstavme si, že takí sme, že tak žijeme – vo viere a nádeji, bez strachu, v slobode detí Božích, v láske a radosti, plní Bohu, so srdcom, ktoré je čisté a nič nám nevyčíta, plní Ducha...

Prežime v sebe čo najviac tento pocit. Zamilujme si ho. Nadýchajme sa ho. Naplňme sa ním.

2.: UVAŽOVANIE:

Predstavme si teraz seba ako v tomto stave, súc tým, čomu nás Pán v Otčenáš naučil a k čomu nás vyzval, ...:

- sme v robote/ v škole;
- pracujeme v dome, okolo domu – varenie, upratovanie, opravy, maľovanie, záhrada...;
- trávime voľný čas...;
- sme so susedmi/priateľmi na spoločnej párty/ grilovačke/ návšteve...;

Čím by sme sa v tej chvíli líšili od ostatných *ľudí sveta*, ktoré by tam boli s nami? O čo by nám šlo, na čom by nám záležalo? Ako by sme na to hľadeli, čím by to pre nás bolo? Čo by sme konali, ako by sme sa správali – synovia, dcéry Boha?

CVIČENIE CEZ TÝŽDEŇ:

Počas týždňa meditačné cvičenie ešte pár krát zopakujte – najlepšie každý deň, pri rannej modlitbe.

Stále viac sa naplňajme týmto *pocitom* synov a dcér Boha, stále viac ho miluje, stále viac po ňom túžme, stále viac sa preň nadchýnajme – až kým to nebude celým srdcom!